

Határtalanul 2024

Erdély 2024.05.05-2024.05.09

Pályázat azonosítója: HAT-KP-1-2023/1-000849

Előkészületek

Iskolánk idén is sikerrel pályázott a 'Határtalanul!' programban, ezért diákjaink májusban ismét Erdélybe látogathattak. A hetedikes gyerekek már előzetesen tájékoztatást kaptak a programokról, előkészítő foglalkozás keretében készültek fel a kirándulásra, ismerkedtek a nevezetességekkel, kalkulálták a költségeket.

1. nap

Bár sűrű hétköznapokon úgy tűnik, nehéz nyolc órára beérni az iskolába, ezen a vasárnapon minden induló időben érkezett a kora reggeli induláshoz. Pakolás, okmányok ellenőrzése, búcsú a szülőktől és már indultunk is kényelmes, modern buszunkkal Erdély felé.

Kisebber pihenőket beiktatva érkezünk meg Nagyváradra. Itt a Szent László templomot és parkját jártuk először körbe.

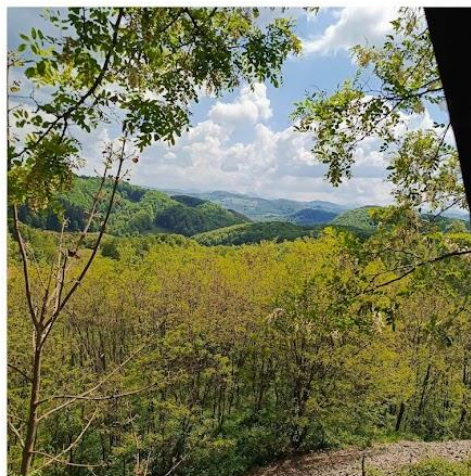

Megismertük **Nagyvárad** történetét, jelentőségét . Bejártuk Nagyvárad történelmi városközpontját, megnéztük legjelentősebb épületeit, összehasonlítottuk a különböző építészeti stílusokat, felelevenítettük az Adyról tanultakat.

Sétánkat a várban fejeztük be, hosszú út állt még előttünk Kolozsvárig.

Természetesen megálltunk pihenni és megcsodálni a gyönyörű **Királyhágót**. Itt a gyerekek egy totót is kitöltöttek , számot adva az addig elhangzott információkról.

A következő megállónk **Kolozsváron** volt. Buszunkat hátrahagyva ismét gyalogszerrel ismerkedtünk a várossal. A történelmi tanulmányaiból mindenki tudta, hogy itt született Hunyadi Mátyás, akinek szülőházát is felkerestük. Az odavezető úton természetesen megcsodáltuk a főtéren álló Mátyás-szobrot, a rövid szabad program alatt pedig a gyerekek körbejárták illetve belülről is megnézhatték a Szent Mihály-templomot.

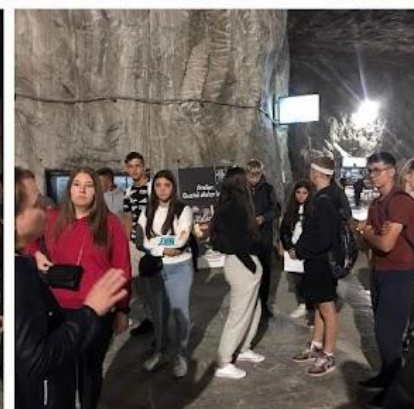
Első napunk végén megérkeztünk első szálláshelyünkre Korondra, ahol a Fábíán család kényelmes panziójában töltöttünk 2 éjszakát.

2. nap

Indulás előtt alaposan bereggeliztünk a panzió étkezőjében. Volt itt minden az itteni 2 reggelineél: bundáskenyér, rántotta, felvágottak, joghurt, müzli, sajt, zöldségek. Aki házi ízekre vágyott, megkóstolhatta a tulajdonosok által készített házi kolbászt, szalonnát, csipkebogyó- és áfonya lekvárt. Kellett is az energia, mert egész napos kirándulásra indultunk.

Rövid utazás után **Parajdra** érkeztünk. Itt található Erdély egyik legnagyobb és leghíresebb sóbányája. Izgalmasnak ígérkezett már a lejutás is, nem minden nap buszozik az ember a föld felszíne alatta a bejárathoz. Már ebből is sejthető volt, milyen hatalmas bánya húzódik alattunk. Ezután még egy hosszú lépcsősor vezetett lefelé hogy feltáruljon a hegy gyomra, ahonnan évszázadok óta termelik ki a kősót. Itt információs táblákról ismertük meg a sóbánya történetét, a bányászat fejlődését, a felhasználást. Ismét szóbakerült a Nagykáta közelében húzódó Sóút, amin keresztül az erdélyi só a magyar fővárosba jutott a vasút használata előtt. A diákok önállóan bebarangolták a föld alatti termeket. A kíváncsibbak megnyalták a bánya szürke falát, valóban sós volt!

Felérve a mélyből, kívülről is megcsodáltuk a vidéket. A Sósoroson át túrázva értünk vissza buszunkhoz. Itt a felszíni sóképződményeket figyelhettük meg, milyen munkát végez a hegyoldalból kibukkanó forrás, a lefolyó csapadékvíz a nagy sótartalmú kőzeteken. A virágos domboldal madárdalát néha túlharsogta a leguruló gyerekek nevetése.

Az ebédcsomag elfogyasztása után egy manapság egyre ritkább szakmával ismerkedtünk meg Korondon Fábián Zoltán műhelyében. Ez a **taplász mesterség**. A magyarországi erdőkben is megtalálható taplógombáknak itt más fajai élnek, ezért speciális feldolgozás után sokféle tárgy készül belőle. Az idős mester előadásából megtudtuk, hogy már az ősember is ismerte a taplógombát és annak sokféle felhasználási lehetőségét. Az érdekesítő bemutató után vásárlási lehetőség is volt a műhelyben.

Visszasétáltunk Korond központjába, ahol lehetőség nyílt a helyi kézművesektől néhány szép emléktárgyat beszerezni, hogy az itthoniak is kapjanak egy kis ízelítőt Erdélyből.

A szállásra visszaérve lehetőség nyílt egy kis játékra, fociutunk, pingpongoztunk. Közben mások kipróbálták az agyagozást, mutatós darabok kerültek kis a gyerekek kezei közül, amiket haza is hozhattak. A lányok egy csoportja a szomszédos gazdasággal ismerkedett, megnézték, honnan kerül a sok finomság a reggelihez és a vacsorához az asztalra.

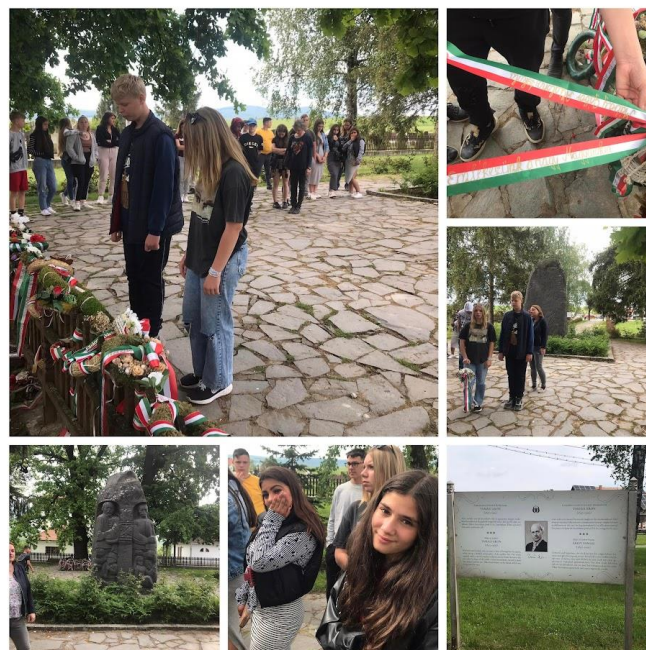
Estefelé még volt erőnk és kedvünk megmászni a közeli **Csigadombot**. Az előkészítő foglalkozáson is beszéltünk már erről a látványosságról, így mindenki lelkesen tette meg a rövid, de annál szebb kirándulást. A felszínre törő forrásból kiválnak a különféle ásványok, ércek, ezek festik meg a domb oldalát. A túra végén a kilátóból még naplementében megcsodálhattuk a környező dombokat, hegyeket.

Harmadik nap reggeli után útnak indultunk ismét. Első állomásunk még Korondon egy **sózsem** volt. Megnézhettük, hogyan dolgozzák fel a Parajdról ideszállított hatalmas sótömböket. A vezető elmondta, milyen felhasználási módjai vannak, hogyan válogatják. A sótömb hasításakor belélegeztük a jótékony sópárát is. Néhány kisebb sótéglát haza is hozhattunk az iskolánkba.

Következő megállónk **Farkaslakán** volt, ami egy írónk, Tamási Áron szülőfaluja. Megemlékeztünk és koszorút helyeztünk el az emlékműnél.

Ismét buszra szálltunk és **Fehéregyházára** utaztunk. Ez a kis falu Segesvár közelében húzódik. A település határában zajlott az a csata, amelyben Petőfi Sándor életét veszthette, itt látták utoljára élve és sebesülve szemtanúk 1849-ben. A költőnek és elesett bajtársainak egy emlékhely valamint egy múzeum állít emléket. A múzeum igazgatója nagy hozzáértéssel mesélte el a csoportnak a Segesvári-csata körülményeit, lefolyását. Bemutatta Petőfi személyiségét, verseit a hazaszeretetről. Látogatásunkat itt is koszorú elhelyezésével zártuk.

Buszunk meg sem állt **Segesvárig**. Kis emelkedőn felkaptatva jutottunk el az eredetileg szász város középkori főterére. Rövid sétánk során megtaláltunk Vlad Tepes (Drakula) szülőházát, a gyerekek használták angol tudásukat, mikor lángost vettek.

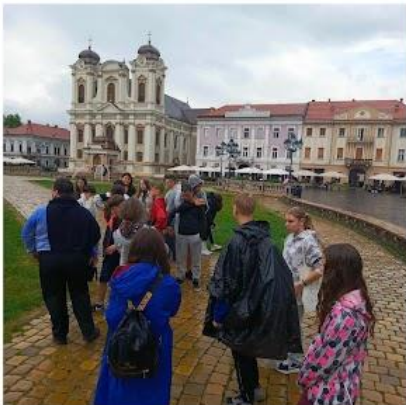
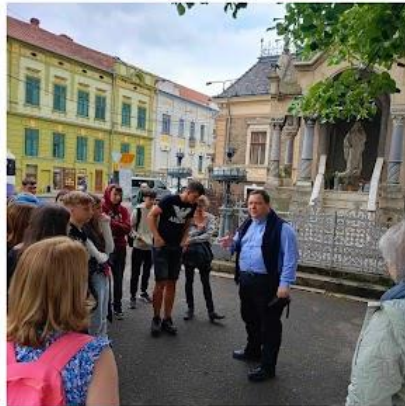

Fárasztó utazás után érkeztünk meg Temesvárra. Kis bonyodalom után sikerült a buszt is biztonságosan leparkolni, mi pedig elfoglaltunk szállásunkat egy városközponti hotelben. Lifttel jutottunk fel a 4., emeletre, ahol kényelmes, 2 ágyas, zuhanyzós szobák vártak minket. Hideg vacsorát követően még sétáltunk egyet a gyönyörűen kivilágított belvárosban alig vártuk, hogy másnap még jobban belemerüljünk a város forgatagába és találkozzunk Gerhardinum Római Katolikus Teológiai Líceum tanulóival.

A negyedik napon főleg a Gerhardinum iskola vendégszeretétét élveztük. Itt a magyar nemzetiségű diákokkal gyorsan szaladt az idő. Az ismerkedést megkönnyítette egy játékos vetélkedő, melyben 'vegyes' csapatok mérték össze tudásukat, ügyességüket. A feladatok végeztével átadtuk a Mátray Iskola ajándékát, egy játékot, mellyel a tudás mellett a magyar nyelvet is gyakorolhatják a temesvári gyerekek. Ebéd után sport következett, a tornateremben izgalmas kosárlabda-mérkőzések zajlottak. A meccs lefújását követően kézművesfoglalkozás következett, vidám színekben készültek a barátságkarkötők.

A tanítási idő végeztével az iskola igazgatója invitált minket egy a várost bemutató sétára. nem is lehetett volna jobb idegenvezetőnk! Az eső sem szegte kedvünket, hogy megismerjük Temesvár leghíresebb épületeit, műemlékeit. Megkoszorúztuk a Mária szobrot, mely Dózsa György kivégzésének helyén áll, láttuk a házat, ahonnan Tőkés László vezetésével elindult az 1989-es forradalom, megnéztük Klapka György szülőházát, Bolyai János egykori lakhelyét, különféle felekezetű templomokat, megannyi régi pompájában felújított épületet.

A reggelit ismét a Líceum étkezőjében fogyasztottuk el, sőt bőséges ételcsomaggal bocsájtottak útnak minket. Előtte azonban még kötetlen beszélgetés, ismerkedés volt a külön országban élő, mégis egy nyelvet beszélő gyerekek között. A csoport egy része készült egy kis műsorral is az intézmény óvodásainak, A három pillangó című mesét adták elő bábjátékként. A kicsiknek nagyon tetszett az előadás.

Hazafelé még megálltunk **Aradon**. Megemlékeztünk a vértanúról neveik felsorolásával és egy alkalomhoz illő dal meghallgatásával. Itt is elhelyeztük az emlékezés koszorúit.

Kicsit fáradtan, de rengeteg élmény birtokában értünk haza Nagykátára.

Ez az öt nap, úgy hiszem, örökre meghatározó élménye marad az Mátrayban töltött éveknek.

A következő hetekben a tanulók feladatok segítségével dolgozták fel a látottakat, beszámolót készítettek, melyet fiatalabb társaiknak is bemutattak, így is kedvet csinálva, hogy jövőre is induljunk a „Határtalanul!” pályázaton.

